औष्ण्यमित्यादि। हे पिशिताशिनाथ राक्षसानामीश्वर भानु १२ सर्गः
र्नभोमध्ये गतोऽपि मध्याह्नस्थितोऽपि वा उष्णतां त्यजेत् अथवा भ०
हिमांशुश्चन्द्रोनिशायामपि शीतत्वं त्यजेत् सम्भावने खी कदा
चिदेवमपि सम्भाव्यते न तु भुवनावमानी जगदवज्ञाशीलोभवा
दृशः अनर्थस्य मूलं कारणं त्यजेदित्यहं मन्ये एतेन संप्रत्यपि
सीतासमर्पणादेव रक्षा तच्च त्वया मानिना कदापि न कार्य्यमिति
भावः भुवनान्यवमन्यतइति ग्रहादित्वाण्णिन् भुवनान्यवमन्तुं शीलं
यस्येति परः॥ ६४॥

तथापि वक्तुं प्रसभं यतन्ते यन्मद्विधाः सिद्धिमभीप्स
वस्त्वां। विलोमचेष्टं विहितावहासाः परैर्हि तत्स्नेहम
यैस्तमोभिः॥ ६५॥

तथापीत्यादि। तथापि एवमपि सति मद्विधाः सिद्धिं कार्य्य ज०म०
निष्पत्तिमभीप्सवः आप्तुमेषणशीलाः यत्त्वां विलोमचेष्टं प्रतिकूल
चेष्टितं प्रसभमाहत्य वक्तुं यतन्ते परैः दूतजनैः शत्रुजनैर्वा विहि
तावहासा एवंविधा अप्युपदिशन्तीति वाशब्दः पादपूरणे तत्स्ने
हमयैः स्नेहस्वभावैस्तमोभिरज्ञानैः स्नेहतमसावृताब्रुवन्तीत्यर्थः
॥ ६५॥

तथापीत्यादि। यद्यपि त्वमेवंविधस्तथापि कार्य्यस्य सिद्धिं प्राप्नु भ०
मिच्छवोमद्विधाविभीषणादयः परैरस्मदुक्तावज्ञापरैः प्रहस्ता